

fakulteta u Zagrebu. Po završetku studija stalno radi u Vojnogeografskom institutu i to po pitanju geodetske gravimetrije. U proteklom periodu učestvovao je u gravimetrijskim mjeranjima i u obradi podataka, sa čijeg

područja je objavio više radova i članka. Na Višoj vojnoj geodetskoj akademiji predavao je i održavao vežbe iz gravimetrije, geofizike i matematike.

Čestitamo!

A. S.

Molimo cijenjene pretplatnike da podmire dužnu pretplatu. O tome zavisi uredno izlaženje lista

Uredništvo

IN MEMORIAM

RELJA ŠILJAK

Dana 18. maja 1965. godine zauvijek je nestao iz naše sredine, dugogodišnji nastavnik Geodetske tehničke škole u Sarajevu drug Relja Šiljak. Svoj život je završio iznenada — između dva časa

— u zbornici škole, u kojoj je proveo na radu zadnje godine života.

Relja Šiljak je rođen 1909 godine u Mrkonjić gradu. Rano je ostao bez oca i tako se brojna porodica našla u teš-

koj materijalnoj situaciji. Zbog toga se po završetku ondašnje male mature, da bi što prije došao do svog hljeba, upisuje u Srednju tehničku školu u Sarajevu, koju zatim nastavlja u Geodetskoj tehničkoj školi u Beogradu i završava je 1930 godine.

Posle toga stupa u službu u Gradsko načelstvo — Sarajevo, gdje ostaje do 1933 godine. Te godine prelazi u Generalnu direkciju katastarsa i radi neprekidno na novom premjeru u raznim krajevima naše zemlje.

Godine 1947 vraća se ponovo u Sarajevo. Prvo je radio u tek osnovanoj Geodetskoj upravi SR BIH, a zatim prelazi na rad kao nastavnik na geodetskom odsjeku Tehničke škole koji kasnije prerasta u samostalnu geodetsku tehničku školu. Na ovom radnom mjestu ostao je aktivan i prisutan do svog posljednog dana.

Za zasluge i uspjehe postignute u nastavi — dodijeljeno mu je zvanje pedagoškog savjetnika. Pored toga je odlikovan nekoliko puta.

Njegovom smrću naš kolektiv gubi dobrog i savjesnog nastavnika i vaspitača, koji je utkao dobar dio svog života u razvoj i napredak ove škole. Uspomena na pokojnog Relju Šiljka — živjeće trajno među svima nama, njegovim kolegama i drugovima, koji su sa njim saradivali ili koji su ga poznavali. *Kolektiv Geodetske tehničke škole u Sarajevu*

IN MEMORIAM
FRANJO OLROM

Dne 18. veljače 1966. umro je naglo u Osijeku Franjo Olrom, umirovljeni katastralni inspektor, istaknuti geodetski radnik na agrarnim operacijama u Srijemu i Slavoniji.

Rođen dne 2. travnja 1889. ostao je rano bez oca i sam se školovao, pomažući uz to majku i braću. Gimnaziju je polazio i završio u Osijeku, a

Geodetski tečaj pri Šumarskom fakultetu u Zagrebu završio je 1911.

Proveo je diobe zemljišnih zajednica k. o. Ilok, Vuka i Trpinja, te komasacije k. o. Čajkovci i Semeljci. Poslije I svjetskog rata je kao tehnički stručnjak i nadzornik agrarnih ureda u Vukovaru i Osijeku osnovao brojne kolonije i naselja u Srijemu i istočnoj Slavoniji.

Svojim velikim stručnim znanjem i upravo ogromnim radnim iskustvom sudjelovao je u mnogim domaćim i nekim međudržavnim komisijama pri rješavanju pitanja s područja agrarne reforme i kolonizacije.

Umirovljen je 1950. g. na položaju šefa Ureda za katastar u Valpovu.

Uzoran suprug i otac, bio je ispravan građanin te nesebičan i neumoran radnik.

Na zadnji počinak otpratili su pokojnika brojni poštovatelji, znanci i prijatelji iz Osijeka i okolice.

Laka mu bila hrvatska zemlja kojom je toliko hodao i za koju je cijeli svoj život neumorno, stručno i savjesno radio.

IN MEMORIAM

STRAHINJA M. VLAHOVIĆ
Kapetan I klase geodetske službe

Nakon duge i teške bolesti umro je 23. jula 1965. godine u Vojnomedicinskoj akademiji u Beogradu dugogodišnji aktivni član Društva geodetskih inženjera i geometara, kapetan I klase geodetske službe Strahinja Vlahović.

Vijest o njegovoj smrti duboko je ožalostila sve one koji su ga poznavali naročito nas koji smo s njim radili. Žalost je tim veća što je umro mlad, u trenutku kada je bio potreban armiji, zajednici i svojoj porodici, u prvom redu svojoj nejakoj djeci.

Drug Strahinja Vlahović je rođen 1933. godine u Orahovcu blizu Peći u uglednoj porodici, koja se još prije rata isticala svojim naprednim idejama, a u ratu cijela pripadala revoluciji.

Zbog aktivne suradnje i učešća u NOP, Strahinjini roditelji, i on skupa s njima, bili su internirani u koncentracioni logor blizu Kukeša u Albaniji, gdje je kao dijete osjetio sve strahote logora. Čim su uspjeli da se izvuku iz koncentracionog logora svi su stupili pod oružje da se bore za slobodu u partizanskim redovima. Otac mu je kao borac partizan herojski poginuo 1943. godine, majka mu je bila partizanska bolničarka, a on, mali Strahinja, partizanski kurir.

Poslije oslobođenja je posegao za knjigom, jer ga je vukla želja da uči. Pored učenja, kao dak, učestvovao je u akcijama na obnovi i izgradnji zemlje.

1948. godine, kao dak, stupio je po konkursu u Vojno geodetsko učilište, koje je završio uspješno i nakon toga je bio proizveden u čin aktivnog

potporučnika geodetske službe. Bio je raspoređen na službu u Vojnogeografski institut JNA, gdje je neprekidno radio sve dok ga teška bolest nije skrhalo i natjerala u bolnicu. U Vojnogeografskom institutu radio je na stručnim kartografskim poslovima, gdje se, najprije kao izvršilac, a kasnije kao korektor, zalagao za kvalitet i kvantitet kartografskih proizvoda. Kao geodetski oficir dobro je napredovao i postigao čin kapetana I klase geodetske službe. Zalagao se na jačanju vojne geodetske službe i JNA uopće. Za svoj rad i zasluge u JNA bio je 1958. godine odlikovan medaljom za vojne zasluge.

Položio je sa uspjehom ispit za čin aktivnog kapetana geodetske službe. Želja za novim znanjem odvela ga je na fakultet, gdje je kao vanredni student, studirao geografske nauke.

Pored savjesnog izvršavanja zadatka na svom radnom mjestu drug Strahinja je bio aktivan i u društveno-političkim organizacijama. Bio je dobar član SKJ, aktivan član Društva geodetskih inženjera i geometara, aktivan u radu Socijalističkog saveza, a naročito u radu Saveza boraca NOR, gdje je biran i u rukovodstvo organizacije na području gdje je stanovao.

Bio je i ostao hrabar sve do smrti. Iznad svega je cijenio i volio drugarstvo i drugove. Te njegove vrline došle su do izražaja, ne samo u NOB, nego i na samrti, kada je, osjetivši da mu je došao kraj, tješio i molio svoju majku da bude i u tim trenucima i također na njegovoj sahrani, hrabra i jaka, da ne plače i da se time ne bruka pred njegovim drugovima, koji su došli i koji će ga ispratiti na vje-

čni počinak. To mu je bila želja i na to je mislio u zadnjim momentima života.

Smrću kapetana I klase Strahinja Vlahovića vojna geodetska služba izgubila je jednog dobrog i discipliniranog oficira i stručnjaka, a naša socijalistička zajednica jednog borca za socijalizam, komunistu i društveno političkog radnika.

Nama, koji smo s njim radili, ostaće njegov svijetli lik u trajnoj uspomeni.

Neka je vječna slava drugu kapetanu I klase geodetske službe Strahinji Vlahoviću.

*Major geodetske službe
Filip Racetin, dipl. inž.*

U skriptarnici AGG-fakulteta, Zagreb, Kačićeva 26 na V. katu
prodaje se od 13—14 sati novi izašli prikaz

Ing. Mirko Brukner:

**»ELEKTRONSKI RAČUNSKI AUTOMATI
I NJIHOVA PRIMJENA U GEODEZIJI«**

(58 str. i 23 sl.) posebni otisak dotičnih članaka iz Geodetskog lista
br. 7—9 i 10—12/1964. i 1—3/1965.) po cijeni od N. dinara 5.50. — Externi
interesenti mogu naručiti kod prodavaoca navedeni prikaz, koji će im
biti poslan pouzecom.